Civillieta Nr.C30417817
Lietvedības Nr.C-4178-17/4

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2017.gada 31.augustā

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa,
tiesnese Z. Studente,
ar tiesas sēdes sekretāri E. Strazdu,
piedaloties prasītājai /pers. A/,
atbildētāja pilnvarotajam pārstāvim /pers. B/,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, prasībā pret /pers. C/, personas kods /personas kods/, par uzturlīdzekļu piedziņu.

Aprakstošā daļa

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā 2017.gada 19.janvārī saņemts /pers. A/ (turpmāk – Prasītāja) prasības pieteikums maza apmēra prasībā pret /pers. C/ (turpmāk – Atbildētājs) par uzturlīdzekļu apmēra palielināšanu.

Prasītāja norāda, ka Prasītājas un Atbildētāja laulības laikā 2004.gada 21.decembrī piedzima kopīgs dēls /pers. D/, personas kods /personas kods/ (turpmāk – Dēls). Prasītājas un Atbildētāja laulība ir šķirta.

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 9.aprīļa spriedumu civillietā /lietas numurs/ Atbildētājam tika piespriests maksāt par labu Prasītajai uzturlīdzekļus nepilngadīgā Dēla uzturam sākot ar 2015.gada 22.janvāra 108 EUR apmērā mēnesī.

Norāda, ka pēc minētā sprieduma taisīšanas dienas ir mainījušies apstākļi, proti, Dēlam pieaugot, viņa vajadzības ir ievērojami palielinājušās, Atbildētāja sniegtais uzturlīdzekļu apmērs nav pietiekams Dēla pilnvērtīgai aprūpei un tas netiek sniegts atbilstoši Atbildētāja mantiskajam stāvoklim.

Prasītāja norāda, ka šobrīd Atbildētājs pārskaita uzturēšanas līdzekļus Dēla uzturam katru mēnesi 108 EUR apmērā. Norāda, ka šāds uzturlīdzekļu apmērs nav samērīgs ar Atbildētāja mantisko stāvokli, jo Atbildētāja darba algas apmērs ir ievērojams.

Savukārt Prasītājas vienīgais ienākumu avots ir darbs komercuzņēmumā par lietvedi. Prasītājas darba alga vidēji ir 318 EUR mēnesī pēc nodokļu nomaksas.

Norāda, ka Dēla uzturēšanai, kurā ietilpst daļa komunālo maksājumu, preces un medikamenti veselības aprūpes nodrošināšanai, higiēnas piederumi, skolas piederumi, kancelejas preces, apģērbs, apavi, ēdināšana un citi, ik mēnesi tiek tērēti aptuveni 322,62 EUR. Prasītājai nav iespējams pilnīgi precīzi noteikt Dēla uzturēšanas izdevumus, jo tie var būt mainīgi atkarībā no vajadzībām. Bērniem var būt dažādi papildu izdevumi, piemēram, lielāki izdevumi veselības aprūpei, ja rodas saslimšanas, izdevumi izklaides pasākumiem, bērnu jubileju svinībām, draugu dāvanām, ekskursijām, lielāki pirkumi bērnu interešu attīstībai, dzīvesvietas uzlabošanai u.c.

Dēla ikdienas aprūpi un uzraudzību realizē Prasītāja, bet Dēla tēvam – Atbildētājam, arī jāpiedalās bērnu uzturēšanā un jāsniedz uzturlīdzekļi bērnu uzturēšanai samērā ar abu vecāku materiālajām iespējam.

Prasītāja norāda, ka bērna uzturam faktiski nepieciešami 322,62 EUR.

Atsaucas uz Civillikuma 179.panta pirmo daļu.

Prasītāja norāda, ka no prasības pieteikumam pievienotajā Uzturlīdzekļu apmēra aprēķinā ietvertajām pozīcijām un to apmēra ir redzams, ka šādu izdevumu: komunālie maksājumi, elektronisko sakaru pakalpojumi, veselības aprūpe, higiēnas piederumi, skolas piederumi, apģērbs un apavi, launags skolā, ēdināšana, apģērbs, apavi, izklaides nepieciešamība var tikt vērtēta kā vispārzināma un to samērīgumu nav pamata apšaubīt.

Prasītāja norāda, ka bērnu kopšana un audzināšana ir dabiskas vecāku tiesības, kas ir nesaraujami saistītas ar obligāti pildāmiem pienākumiem, tostarp atbilstoši Civillikuma 179.panta pirmajai daļai vecākiem ir pienākums samērā ar viņu mantas stāvokli bērnu uzturēt (ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšana, bērna kopšana un viņa izglītošana un audzināšana - garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšana, pēc iespējas ievērojot viņa individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam (sk. Civillikuma 177.panta ceturto daļu)).

Savukārt tiesām visās darbībās, kas attiecas uz bērniem, uzmanība pirmām kārtām jāvelta tam, lai vislabāk nodrošinātu bērnu intereses (jāveicina labvēlīgi apstākļi veselīgai un normālai fiziskai, intelektuālai, tikumiskai, garīgai un sociālai attīstībai brīvības, cieņas un materiālās nodrošinātības gaisotnē), ņemot vērā vecāku tiesības un pienākumus (sk. 1959.gada 20.novembra Bērnu tiesību deklarācijas 2. un 6.principu, 1989. gada 20. novembra konvenciju "Par bērna tiesībām" 3.pantu un Bērnu tiesību aizsardzības likuma 6.pantu).

No iepriekš minētā secināms, ka uzturlīdzekļu sniegšanas pienākums primāri saistīts ar vecāku mantas stāvokli un šim stāvoklim atbilstošu bērnu nodrošinājumu, lai, nosakot uzturlīdzekļa apmēru, maksimāli tiktu nodrošinātas bērna intereses. Turklāt likumdevējs nav ierobežojis nosakāmo uzturlīdzekļu apjomu, izņemot minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru katram vecākam neatkarīgi no viņa mantas stāvokļa ir pienākums nodrošināt katram savam bērnam (sk. Ministru, kabineta 2003.gada 1.jūlija noteikumu Nr.348 "Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" 1.punktu).

Civillikuma 178.^{1}panta pirmā daļa noteic, ka, ja vecāki dzīvo šķirti, vecāku kopīga aizgādība turpinās.

Prasītājai nav iespējas meklēt citu darbu ar lielākiem ienākumiem vai vēl kādu papildus darbu, jo Prasītāja realizē bērnu ikdienas aprūpi, viņai ir jānodarbojas ar bērna audzināšanu un jārūpējas par dēla pavadīšanu uz skolu, dēla mācībām un pēcstundu nodarbībām. Līdz ar to, Prasītājas iespējas gūt lielākus ienākumus ir ierobežotas.

Turpretim Atbildētājs saņem darba algu vismaz trīs reizes lielāku nekā Prasītāja, līdz ar to Atbildētajam nav nekādu šķēršļu pienācīgai uzturlīdzekļu nomaksai.

Prasītāja uzskata, ka Atbildētājs nopelna pietiekami, lai maksātu bērnam uzturlīdzekļus prasītajā apmērā, proti, 160 EUR mēnesī.

Norāda, ka Prasītājai ir zināms, ka Atbildētāja īpašumā atrodas dzīvoklis, kuru Atbildētājs ir iegādājies 2016.gadā, līdz ar to ir vērtējams, ka Atbildētājam ir pietiekoši ienākumu.

Vērtējot visus augstākminētos apsvērumus to kopsakarībā, kā arī Atbildētāja darba algu un mantisko stāvokli (Atbildētāja īpašumā atrodas automašīna un dzīvoklis), Prasītāja uzskata, ka pastāv tiesisks pamats prasīt Atbildētājam uzturlīdzekļu nodrošināšanu 160 EUR.

Ievērojot minēto un pamatojoties uz 1959.gada 20.novembra Bērnu tiesību deklarācijas 2. un 6.principu, 1989.gada 20.novembra konvencijas "Par bērna tiesībām" 3.pantu, Civillikuma 177.pantu, 178.pantu, un 179.pantiem, Bērnu tiesību aizsardzības likuma 6.panta pirmo daļu, Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, 43.pantu, 44.pantu, 205.panta pirmās daļas 1) punktu, 250.^{19}pantu, 250.^{20}pantu, Prasītāja lūdz tiesu:

Prasītājas celto prasību apmierināt pilnībā un piedzīt no Atbildētāja uzturlīdzekļus Dēla uzturam 160 EUR mēnesī, bet jebkurā gadījumā ne mazāk kā 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas no prasības celšanas brīža līdz bērns sasniegs pilngadību; noteikt spriedumā tā nekavējošu izpildi.

Lietā 2017.gada 14.martā saņemts Atbildētāja paskaidrojums. Atbildētājs norāda, ka prasību neatzīst. Prasītāja ceļot prasību tiesā, nav sniegusi pilnīgu un patiesu informāciju par lietai nozīmīgiem faktiem un apstākļiem. Prasītāja savā prasības pieteikumā nav norādījusi, ka Prasītājai un Atbildētājam ir divi bērni, no kuriem jaunākais ir Dēls un vecākais bērns ir /pers. H/.

Šķirot laulību puses 2013.gada 28.augustā pie zvērināta notāra Initas Kalniņas noslēdza Vienošanos (iereģistrēta aktu un apliecinājumu reģistrā ar Nr.4609), kura cita starpā paredzēja to, ka abi pušu bērni /pers. D/ un /pers. H/ paliek dzīvot kopā ar māti un Atbildētājs par abiem bērniem maksā uzturlīdzekļus.

Pēc tam faktiskie apstākļi izmainījās, jo vecākais dēls /pers. H/ no 2014.gada 15.janvāra pēc paša vēlēšanās aizgāja dzīvot pie Atbildētāja. Savukārt, Prasītāja turpināja pieprasīt, lai Atbildētājs maksā viņai pilnu uzturlīdzekļu summu, kas bija paredzēta abu bērnu uzturam. Vienlaicīgi pati Prasītāja piedalīties vecākā dēla uzturēšanā kategoriski atteicās.

Atbildētājs norāda, ka ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 9.aprīļa spriedumu lietā /lietas numurs/ apmierināta Prasītājas pretprasība pret Atbildētāju par uzturlīdzekļu piedziņu dēla uzturam 108 EUR mēnesī. Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 2.septembra spriedumu noteikts piedzīt no Prasītāja par labu Atbildētājam uzturlīdzekļus /pers. H/ uzturam 108 EUR mēnesī.

2016.gada 29.jūnijā /pers. H/ palika 18 gadi un Prasītāja, ignorējot to, ka /pers. H/ mācās vidusskolā un pēc tam vēlās turpināt mācības augstskolā, pārtrauca maksāt uzturlīdzekļus, norādot, ka attiecīgais 2015.gada 2.septembra tiesas spriedums paredzēja uzturlīdzekļu piedziņu tikai līdz dēla 18 gadu vecuma sasniegšanai, bet pildīt vecāka pienākumu labprātīgi Prasītāja nevēlējās. Līdz ar to /pers. H/ bija spiests vērsties tiesā, lai saņemtu uzturlīdzekļus līdz brīdim, kad /pers. H/ pats spēs sevi apgādāt vai līdz 24 gadu vecumam. Sakarā ar minēto Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā ierosināta civillieta Nr./lietas numurs/, kurā tiesas sprieduma pasludināšana noteikta 2017.gada 15.martā.

Kā atbildes reakcija no Prasītājas puses sekojis Prasītājas maza apmēra prasības pieteikums pret Atbildētāju par uzturlīdzekļu summas pieaugumu.

Atbildētājs norāda, ka kopš 2015.gada 9.aprīļa, kad tika izskatīta civillieta /lietas numurs/, konstatētie faktiskie apstākļi, kas bijuši par pamatu uzturlīdzekļu apmēra noteikšanai, nav mainījušies. Tiesisks un faktisks pamats, lai pārskatītu Dēla uzturlīdzekļu apmēru, nepastāv.

Paskaidrojumā Atbildētājs norāda, ka, ņemot vērā izmaiņas valstī noteiktās minimālās mēneša algas apmēram, Atbildētājs no 2017.gada 1.janvāra labprātīgi pārskaita Prasītājai Dēla uzturlīdzekļus 114 EUR mēnesī. Savukārt Prasītāja, Atbildētājam nezināmu un nesaprotamu iemeslu dēļ, katru mēnesi 6 EUR atskaita atpakaļ uz Atbildētāja bankas kontu.

Prasītāja izteikusi apgalvojumu, ka Dēlam pieaugot viņa vajadzības ievērojami palielinājušās. Taču Prasītāja nenorāda kādas vajadzības un kādā apmērā ir palielinājušās, kādam mērķim nepieciešams un tiks izlietots uzturlīdzekļu palielinājums. Nedz Prasītāja, nedz /pers. D/ nav vērsušies pie Atbildētāja ar lūgumu sniegt vairāk uzturlīdzekļus.

Prasītāja nav sniegusi pierādījumus tam, ka pēc 2015.gada 9.aprīļa tiesas sprieduma būtu izmainījušies faktiskie apstākļi. Prasītāja pat nav norādījusi, kāds konkrēts fakts vai apstāklis, kas nebija minētā sprieduma taisīšanas dienā, būtu iestājies un kad tas būtu iestājies.

Attiecībā par abu vecāku mantisko stāvokli norādāms, ka Prasītāja minētās tiesvedības (kurā pieņemts 2015.gada 9.aprīļa spriedums) laikā bija ieguvusi bezdarbnieces statusu, savukārt šobrīd Prasītāja strādā algotu darbu. Tātad Prasītājas mantiskais stāvoklis ir tikai uzlabojies. Norāda, ka laikā, kad Prasītāja bija it kā "bezdarbniece" viņa neoficiāli veica algotu darbu par ko stāstīja bērni, savukārt šobrīd, kad Prasītāja arī oficiāli veic algotu darbu, viņas patiesie ienākumi ir krietni augstāki par oficiāli norādītajiem, ko apliecina arī Prasītājas regulāri veiktās skaidras naudas iemaksas savā bankas kontā.

Atbildētājs paskaidro, ka Prasītāja norāda, ka Atbildētājs esot iegādājies dzīvokli (domāts dzīvoklis ar adresi /adrese A/), bet Prasītāja kārtējo reizi noklusē tiesai ar šī dzīvokļa iegādi saistītos faktus un apstākļus. Pirmkārt, Atbildētāja īpašumā ir tikai 1/2 domājamās daļas no minētā dzīvokļa, kas iegādātas no naudas līdzekļiem, kuri iegūti no dzīvokļa /adrese C/ pārdošanas un saņemot hipotekāro kredītu bankā. Otrkārt, pušu laulības laikā Atbildētājs iegādājās dzīvokli /adrese C/, pēc kura pārdošanas no iegūtās pirkuma maksas tika nosegtas dzīvokļa /adrese C/, hipotekārā kredīta saistības un atlikusī pirkuma maksas daļas sadalīta starp Atbildētāju un Prasītāju vienādās daļās.

Saskaņā ar 2016.gada 27.aprīļa bankas pārskaitījumu Atbildētajai no dzīvokļa /adrese C/, pārdošanas pārskaitīta naudas summa 16267,44 EUR apmērā.

Atbildētājs paskaidro, ka Prasītāja norāda, ka viņai neesot iespēja gūt lielākus ienākumus, jo viņa realizē bērna ikdienas aprūpi, bet Prasītāja noklusē, ka Atbildētājs viens pats realizē otra bērna ikdienas aprūpi un gandrīz pilnā apmērā viens pats uztur otru bērnu.

Attiecībā par Atbildētāja mantisko stāvokli, Atbildētājs paskaidro, ka Atbildētāja ienākumi laikā, kad tika pieņemts Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 9.aprīļa spriedums lietā /lietas numurs/ bija 918 EUR mēnesī un šobrīd nav būtiski mainījušies, attiecīgi 951 EUR mēnesī.

Līdz ar to konstatējams, ka strīds par pušu nepilngadīgā bērna /pers. D/ uzturlīdzekļu apmēru ir galīgi izskatīts un izlemts ar spēkā stājušos Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 9.aprīļa spriedumu lietā /lietas numurs/, par kuru Prasītāja apelācijas sūdzību nav sniegusi. Lietas fakti un apstākļi, kas bijuši par pamatu uzturlīdzekļu apmēra noteikšanai, nav mainījušies un nepastāv tiesisks un faktisks pamats, lai pārskatītu /pers. D/ uzturlīdzekļu apmēru.

Atsaucas uz Civilprocesa likuma 223.panta 3.punktu.

Pamatojoties uz minēto, Atbildētājs lūdz tiesu izbeigt tiesvedību šajā lietā, bet, gadījumā, ja tiesa taisa spriedumu lietā, tad – prasību noraidīt pilnā apmērā, un tiesas izdevumus, ja tādi radušies, piedzīt no Prasītājas.

Lietā 2017.gada 22.maijā saņemti Prasītājas prasības pieteikuma grozījumi un papildinājumi.

Prasītāja norāda, ka pēc prasības pieteikuma iesniegšanas Prasītāja ir konstatējusi, ka prasībai pievienotajā bērna uzturlīdzekļu aprēķinā nav iekļāvusi visas bērnam nepieciešamās izdevumu pozīcijas: valodu un peldēšanas apmācību, izdevumus par higiēnas un medicīnas precēm, frizieri. Tāpat Prasītāja vēlas papildināt celto prasību ar papildus argumentāciju.

Pēc prasības pieteikuma iesniegšanas tiesā ir mainījušies arī lietas faktiskie apstākļi, jo ar 2017.gada 15.marta spriedumu civillietā /lietas numurs/ Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa ir piedzinusi no Prasītājas par labu viņas pilngadīgajam dēlam /pers. H/ uzturlīdzekļus 120 EUR mēnesī, sākot no 2016.gada 29.jūlija līdz laikam, kad /pers. H/ pats spēs sevi apgādāt, tas ir, kamēr /pers. H/ pastāvīgi nestrādā un mācās vai studē vispārējās, profesionālās izglītības iestādēs vai augstskolās dienas nodaļā (pilna laika klātienē), bet ne ilgāk kā līdz 2022.gada 29.jūnijam.

Ņemot vērā apstākli, ka Prasītājas darba alga pēc nodokļu nomaksas vidēji ir 312 EUR mēnesī, neapšaubāmi pienākums maksāt uzturlīdzekļus tiesas noteiktajā apmērā pilngadīgajam dēlam /pers. H/ būtiski skar šo izskatāmo lietu.

Ievērojot minētos apstākļus, norāda, ka Prasītāja vēlas grozīt prasību, t.sk. norādot uz izskatāmajā lietā būtiskiem apstākļiem. Vienlaicīgi prasības

pieteikuma grozījumos un papildinājumos izklāstītie argumenti ir vērtējami kā atsauksme Atbildētāja iesniegtajiem iebildumiem par celto prasību.

Norāda, ka prasības pieteikumam Prasītāja pievienoja bērnam nepieciešamo uzturlīdzekļu aprēķinu, no kura konstatējams, ka /pers. D/ uzturam vidēji mēnesī nepieciešami 322,62 EUR.

Prasītāja uzskata par nepieciešamu šo aprēķinu precizēt, jo klases fondam paredzētā summa 63 EUR tiek maksāta vienu reizi gadā un tehniskas kļūdas dēļ pilnā apmērā ir pieskaitīta ikmēneša izdevumu aprēķinam. Izdalot uz visu gadu, klases fonda maksājums sastāda 5,25 EUR mēnesī. Norāda, ka ir jāņem vērā, ka šis maksājums nav konstants un ar jaunu mācību gadu var mainīties.

Tai pat laikā Prasītāja nebija iekļāvusi uzturlīdzekļu aprēķinā tādas pozīcijas kā higiēnas preces 10 EUR, veselības aprūpes nodrošināšana (vitamīni, zāles) 15 EUR, frizieris 8 EUR. Līdztekus tam, bērnam ir nepieciešama peldētapmācība, latviešu un angļu valodas apmācība, ko Prasītāja nevar atļauties vienpersoniski nodrošināt un kas veido papildus izdevumu pozīcijas.

Atbilstoši pielikumā pievienotajam koriģētajam Ikmēneša bērnu vajadzību aprēķinam, kopējais /pers. D/ nepieciešamo izdevumu apmērs mēnesī sastāda 399,12 EUR mēnesī.

Prasītāja norāda, ka kā liecina lietas materiālu 16.lapā esošā izziņa, Prasītājas darba alga pēc nodokļu nomaksas šobrīd sastāda vidēji 312 EUR mēnesī, turpretim Atbildētāja darba alga, kā paskaidrojumā ir norādījis arī pats Atbildētājs, ir 951 EUR mēnesī, tātad 3 reizes lielāka nekā Prasītājai.

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2017.gada 15.marta spriedumu civillietā /lietas numurs/ no Prasītājas par labu pilngadīgajam dēlam /pers. H/ ir piedzīti uzturlīdzekļi 120 EUR mēnesī.

Tātad, reāli Prasītājai, izpildot minēto spriedumu, mēnesī uz rokas paliek 192 EUR, kurus Prasītāja faktiski pilnā apmērā iztērē dēla /pers. D/ vajadzībām. Savukārt, Prasītājai iztikas līdzekļi savām vajadzībām nepaliek.

Ievērojot minēto, Prasītāja uzskata, ka Atbildētājam būtu jāsedz ikmēneša izdevumi dēla /pers. D/ uzturam 285,12 EUR apmērā. Prasītāja nav spējīga dēla uzturam nodrošināt vairāk kā valstī noteikto minimālo uzturlīdzekļu summu, kas šobrīd sastāda 114 EUR mēnesī. Savukārt, situācijā, ka Prasītājas dzīvesbiedram būtu jāuztur Atbildētāja dēls, nav normāla.

Atsaucas uz Civillikuma 179.panta pirmo daļu, Bērnu tiesību aizsardzības likuma 10.panta pirmo daļu.

Prasītāja norāda, ka Atbildētājs savos paskaidrojumos ir norādījis, ka strīds par uzturlīdzekļu piedziņu /pers. D/ uzturam ir atrisināts ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 9.aprīļa spriedumu civillietā /lietas numurs/, tāpēc Atbildētāja ieskatā nepastāv tiesisks un faktisks pamats, lai pārskatītu uzturlīdzekļu apmēru /pers. D/ uzturam.

Prasītāja tam nevar piekrist, jo izmaiņas bērna vajadzībās (t.sk. nepieciešamība apmeklēt papildus nodarbības) jau pats par sevi ir pietiekams pamats, lai lūgtu tiesu pārskatīt noteikto uzturlīdzekļu apmēru.

Norāda, ka augstākminētajā spriedumā, nosakot minimālo uzturlīdzekļu summu /pers. D/ uzturam, tiesa pēc būtības nav vērtējusi Prasītājas prasītās uzturlīdzekļu summas pamatotību, bet ir vadījusies no Atbildētāja norādītā, ka viņš viens pats uztur vecāko dēlu /pers. H/.

Ar 2015.gada 2.septembra Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas spriedumu civillietā /lietas numurs/ no Prasītājas par labu Atbildētājam tika piedzīti uzturlīdzekļi dēla /pers. H/ uzturam. Savukārt, ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2017.gada 15.marta spriedumu civillietā /lietas numurs/ no Prasītājas par labu pilngadīgajam dēlam /pers. H/ ir piedzīti uzturlīdzekļi 120 EUR mēnesī.

Līdz ar to, lietas apstākļi kopš Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 9.aprīļa sprieduma taisīšanas viennozīmīgi ir mainījušies, jo faktiskajiem apstākļiem neatbilst apgalvojums par to, ka Atbildētājs vienpersoniski uztur dēlu /pers. H/.

Prasītājas īpašumā neatrodas ne automašīnas, ne nekustamais īpašums. Savukārt, atbilstoši paša Atbildētāja norādītajam, no laulības laikā iegūtā dzīvokļa pārdošanas saņemtie naudas līdzekļi tika sadalīti starp Prasītāju un Atbildētāju vienādās daļās un reāli ir Prasītājas vienīgā manta.

Atbildētājs saviem paskaidrojumiem ir pievienojis savu un dēla /pers. H/ izdevumu aprēķinu.

No līdzšinējās tiesu prakses izriet, ka vecāku tēriņi savām vajadzībām netiek vērtēti, nosakot bērnam maksājamo uzturlīdzekļu apmēru. Līdz ar to, no šāda aspekta Atbildētāja pievienotais savu tēriņu atspoguļojums pēc būtības neattiecas uz lietu.

Prasītāja vērš tiesas uzmanību uz to, ka Atbildētājs dzīvokļa īpašumu ir iegādājies uz pusēm ar /pers. P/, kas ir Atbildētāja faktiskā dzīvesbiedre un ar kuru viņš dzīvo kopā. Šo faktu apliecina lietas materiālos esošais Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr/numurs/noraksts. No ierakstiem minētajā zemesgrāmatas nodalījumā ir prezumējams, ka zemesgrāmatā ierakstītā hipotēka attiecas uz abiem īpašniekiem un nav pamata uzskatīt, ka Atbildētājam vienpersoniski būtu jāatmaksā bankai saņemtie kredīta līdzekļi. Lietā iesniegtās Atbildētāja bankas konta izdrukas par kredīta maksājumiem to nepierāda, jo ikmēneša kredīta maksājumu veikšana no Atbildētāja konta vai labprātīga uzņemšanās /pers. P/ vietā šādus maksājumus veikt nedod pamatu kredīta maksājumu 258,30 EUR apmērā iekļaut savos ikmēneša izdevumos.

Norāda, ka iesniegtais aprēķins pats par sevi ir nekorekts arī attiecībā uz dēlu /pers. H/, jo Prasītājai ir zināms, ka dzīvoklī Atbildētājs un dēls /pers. H/ dzīvo kopā ar Atbildētāja dzīvesbiedri /pers. P/, līdz ar to, visi maksājumi, kas attiecas uz dzīvokli un komunālo pakalpojumu izmaksām ir jādala trīs daļās un nevis divās, kā to tiesai iesniedzis Atbildētājs.

Fakts, ka /pers. P/ savu dzīvesvietu ir deklarējusi citur, nepierāda, ka viņa nedzīvo kopā ar Atbildētāju iegādātajā dzīvoklī Rīgā, /adrese A/

Šajā gadījumā būtu pretēji jebkādiem loģikas apsvērumiem vadīties tikai no dzīvesvietas deklarēšanas fakta, lai izdarītu secinājumu, ka /pers. P/ dzīvoklī Rīgā, /adrese A/, nedzīvo.

Atbildētājs paskaidrojumam ir pievienojis AS "HAUSMASTER" izrakstītus rēķinus par apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem, kur skaidri un nepārprotami kā maksātāji ir norādīti /pers. C/ un /pers. P/.

Prasītājas ieskatā Atbildētājam, arī nav nekādu šķēršļu strādāt papildus darbu, ja Atbildētājs uzskata, ka līdzšinējā darba vietā viņa ienākumi pienācīgai uzturlīdzekļu nomaksai ir nepietiekami.

Atsaucas uz Civillikuma 179.panta pirmo daļu.

Norāda, ka Prasītājai ir tikai vidējā izglītība un nav nekādu speciālu profesionālu zināšanu, līdz ar to, atbilstoši esošajai kvalifikācijai, nav iespējams atrast labāk atalgotu darbu. Savukārt, pēc pamatdarba strādāt papildus darbu vai apmeklēt kādus profesionālos kursus Prasītāja nevar, jo ir jānodarbojas ar dēla /pers. D/ ikdienas aprūpi un audzināšanu, it īpaši ņemot vērā bērna pusaudža vecumu.

Savos paskaidrojumos Atbildētājs pārmet Prasītājai, ka tiek noklusēts, ka Atbildētājs realizē /pers. H/ ikdienas aprūpi. Taču Prasītājas ieskatā šāds apgalvojums ir kritiski vērtējams, jo pilngadīgai personai ikdienas aprūpe vairs nav nepieciešama. Civillikuma 177.pantā paredzētā bērna aprūpe attiecas uz bērniem līdz pilngadības sasniegšanai. Nenoliedzami vecāku pienākums, ko paredz Civillikuma 179.panta pirmā daļa, ir uzturēt bērnu līdz viņš pats spēj sevi apgādāt, bet tas nenozīmē pilngadīga bērna aprūpi.

Ņemot vērā to, ka /pers. H/ ir pilngadīgs, savukārt, /pers. D/ aprūpē Atbildētājs neiesaistās un nesniedz Prasītājai nekādu nemateriālu atbalstu saistībā ar jaunākā dēla audzināšanu, Prasītāja uzskata, ka Atbildētājam nepieciešamības gadījumā ir iespējas arī gūt lielākus ienākumus.

Norāda, ka jāņem vērā, ka /pers. H/ ir pilngadīgs un tomēr spēj no mācībām brīvajā laikā (piemēram, vasaras periodā) strādāt algotu darbu, ko līdz šim arī ir darījis, tādējādi, nodrošinot sev zināmus iztikas līdzekļus. Savukārt, /pers. D/ to vēl nespēj. Prasītājas ieskatā arī šis apstāklis būtu jāņem vērā, jo pieauguša cilvēka finansiālās vajadzības var būt lielākas, taču nedrīkstētu prevalēt pār nepilngadīga bērna interesēm, kas ir sociāli mazāk aizsargāts.

Vērtējot visus augstākminētos apsvērumus to kopsakarībā, kā arī Atbildētāja darba algu un darbaspējas, mantisko stāvokli, kā arī apstākli, ka Atbildētājs nesniedz nekādu citu palīdzību vai ieguldījumu dēla /pers. D/ audzināšanā. Prasītāja uzskata, ka, lai maksimāli nodrošinātu dēla /pers. D/ interešu aizsardzību, pastāv tiesisks pamats prasīt Atbildētājam uzturlīdzekļu nodrošināšanu dēla /pers. D/ uzturam 285,12 EUR mēnesī.

Prasītāja lūdz tiesu:

- pieņemt prasības pieteikuma grozījumus un papildinājumus;
- piedzīt no Atbildētāja uzturlīdzekļus dēla /pers. D/ uzturam 285,12 EUR mēnesī, bet jebkurā gadījumā ne mazāk kā 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas no prasības celšanas brīža līdz laikam, kamēr /pers. D/ varēs pats sevi apgādāt;
- noteikt spriedumā tā nekavējošu izpildi;
- piedzīt no Atbildētāja par labu Prasītājai visus tiesāšanās izdevumus.

Tiesas sēdē Prasītājas pārstāve prasību uzturēja uz prasības pieteikumā norādītajiem argumentiem. Prasītāja pārstāve norādīja, ka /pers. D/ iepriekš neapmeklēja nevienu pulciņu, ne peldēšanas nodarbības, ne valodas apguves pulciņu, jo Prasītājai nebija līdzekļu, lai apmaksātu šādas nodarbības.

Atbildētāja pārstāvis prasību neatzina. Norādīja, ka ne Prasītāja, ne /pers. D/ personīgi nav vērsušies pie Atbildētāja ar lūgumu palielināt uzturlīdzekļu apmēru, apmaksāt nodarbības /pers. D/, tādēļ Atbildētājs veic uzturlīdzekļu maksājumus tādā apjomā kā līdz šim.

Motīvu daļa

Pārbaudot civillietas materiālus, Prasītāja un Atbildētāja sniegtos paskaidrojumus, tiesa atzīst, ka Prasītājas prasība ir pamatota un apmierināma daļēji turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 92.pantu pierādījumi ir ziņas, uz kuru pamata tiesa nosaka tādu faktu esamību vai neesamību, kuriem ir nozīme lietas izspriešanā.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa nosaka, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 190.panta otro daļu, tiesa spriedumu pamato ar apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā.

Civillikuma 179.pants noteic, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Strīdus par uzturlīdzekļiem bērnam izšķir tiesa.

Civillikuma 177.pants noteic, ka līdz pilngadības sasniegšanai (219.p.) bērns ir vecāku aizgādībā. Aizgādība ir vecāku tiesības un pienākums rūpēties par bērnu un viņa mantu un pārstāvēt bērnu viņa personiskajās un mantiskajās attiecībās. Rūpes par bērnu nozīmē viņa aprūpi, uzraudzību un tiesības noteikt viņa dzīvesvietu.

Bērna aprūpe nozīmē viņa uzturēšanu, t.i., ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšanu, bērna kopšanu un viņa izglītošanu un audzināšanu (garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšana, pēc iespējas ievērojot viņa individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam).

Bērna uzraudzība nozīmē rūpes par bērna paša drošību un trešās personas apdraudējuma novēršanu.

Atbilstoši Bērnu tiesību aizsardzības likuma 6.panta pirmajai daļai, tiesiskajās attiecībās, kas skar bērnu, bērna tiesības un intereses ir prioritāras. Atbilstoši minētā likuma 10.panta pirmajai daļai, bērnam ir tiesības uz tādiem dzīves apstākļiem un labvēlīgu sociālo vidi, kas nodrošina pilnvērtīgu fizisko un intelektuālo attīstību.

Katram bērnam ir jāsaņem atbilstošs uzturs, apģērbs un pajumte. Bērnu tiesību aizsardzības likuma 24.panta pirmā daļa noteic, ka atbilstoši Civillikuma noteikumiem vecāku pienākums ir rūpēties par bērnu un viņa mantu un pārstāvēt bērnu viņa personiskajās un mantiskajās attiecībās.

ANO Konvencijas par bērnu tiesībām 27.panta pirmā daļa noteic, ka dalībvalstis atzīst katra bērna tiesības uz tādu dzīves līmeni, kāds nepieciešams bērna fiziskajai, intelektuālajai, garīgajai, tikumiskajai un sociālajai attīstībai. Minētā panta otrā daļa noteic, ka uz vecāku (iem) vai citām personām, kas audzina bērnu, gulstas galvenā atbildība par bērna attīstībai nepieciešamo dzīves apstākļu nodrošināšanu savu spēju un finansiālo iespēju robežās.

Likumdevējs nav ierobežojis nosakāmo uzturlīdzekļu apjomu, izņemot minimālo uzturlīdzekļu apmēru. Ja Prasītāja vēlas piedzīt uzturlīdzekļus virs valstī noteiktā minimālā apmēra, viņai, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 128.panta otrās daļas 5.punktu, ir jānorāda apstākļi, ar kuriem pamatots prasījums.

Uzturlīdzekļu piedziņas prasībās, iekļaujot bērna vajadzībām nepieciešamo izdevumu apmēru, tas samērojams ar bērna reālajām vajadzībām, iekļaujot tādus izdevumus, kas apstiprināmi ar pierādījumiem lietā un tieši un faktiski attiecināmi uz bērna uzturēšanu (sk.Tiesu prakses apkopojums strīdu izskatīšanā par aizgādības (kopīgas, atsevišķas, ikdienas) un saskarsmes tiesībām un uzturlīdzekļiem bērnam, Augstākā tiesa, 2012.gads).

Civilprocesa likuma 104.panta pirmā daļa noteic, ka pušu un trešo personu paskaidrojumi, kuri ietver ziņas par faktiem, uz kuriem pamatoti viņu prasījumi vai iebildumi, atzīstami par pierādījumiem, ja tos apstiprina citi tiesas sēdē pārbaudīti un novērtēti pierādījumi.

Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda, ka /pers. D/ ir Prasītājas un Atbildētāja bērns. Lietā nav strīds, ka /pers. D/ dzīvo kopā ar Prasītāju un Prasītāja nodrošina bērna ikdienas aprūpi. Lietā nav arī strīda par uzturlīdzekļu maksāšanas pienākumu un to, ka Atbildētājs ik mēnesi maksā uzturlīdzekļus Ministru kabineta noteiktajā minimālajā apmērā. Lietā pastāv strīds par uzturlīdzekļu apmēru.

Tiesa atzīst, ka izvērtējot uzturlīdzekļu apmēru, jāapsver bērna uzturam nepieciešamie izdevumi, vērtējot Prasītājas uzrādīto uzturlīdzekļu aprēķinu kopsakarā ar Atbildētāja iebildumiem.

Prasītājas pilnvarotā pārstāve tiesas sēdē norādīja, ka Dēla uzturam ik mēnesi nepieciešami uzturlīdzekļi 322,60 EUR apmērā. Prasītāja uzskata, ka no Atbildētāja būtu piedzenami uzturlīdzekļi 285,12 EUR apmērā mēnesī, kas ir vairāk kā puse no nepieciešamajiem izdevumiem kādi būtu sedzami katram no vecākiem – attiecīgi 161,30 EUR apmērā.

Prasītāja iesniegusi tiesai aprēķinu par nepieciešamo uzturlīdzekļu apmēru Dēlam mēnesī 322,62 EUR apmērā. Izdevumu aprēķinu veido izdevumi par dzīvokļa uzturēšanu un apsaimniekošanu, elektrību 73 EUR mēnesī; pārtikas produktiem 90 EUR mēnesī; apģērbiem, apaviem 25 EUR mēnesī; maksa par telefona rēķinu 5,79 EUR mēnesī; klases fonds 5,25 EUR mēnesī; ar mācībām saistītie izdevumi: kancelejas preces, mācību literatūra 35,83 EUR mēnesī; higiēnas precēm 10 EUR mēnesī; izdevumi par veselības aprūpi (vitamīni, zivju eļļa, alerģijas preparāti) 12 EUR mēnesī; frizieris 8 EUR mēnesī; peldētapmācība 33 EUR mēnesī; latviešu valodas privātstundas 30 EUR mēnesī, angļu valodas kursi 41,25 EUR, kultūras pasākumi (attīstošās spēles, rotaļlietas , grāmatas, kino, teātris) 30 EUR mēnesī.

Tiesa konstatē, ka Prasītāja daļēji ir iesniegusi pierādījumus par izdevumiem bērna uzturam.

Civilprocesa likuma 96.panta pirmā daļa noteic, ja tiesa atzīst kādu faktu par vispārzināmu, tas nav jāpierāda. Pie šādiem faktiem pieder vēstures notikumi, dabas notikumi, kā arī vispārzināmas uz pieredzi pamatotas patiesības. Jautājumu par to, vai fakts uzskatāms par vispārzināmu, izšķir tiesa. Kā Senāts norādījis 2011.gada 18.maija spriedumā lietā SKC-863, tiesa var atbrīvot lietas dalībniekus no pierādījumu iesniegšanas, ja tiesa atzīst par vispārzināmu, ka bērnam uzturēšanas izdevumos iekļaujami izdevumi par ēdienu, apģērbu, mājokli, higiēnas piederumiem u.t.t.. Tā kā šīm empīriskām

patiesībām (uz pieredzi pamatotām patiesībām) nav faktisku apstākļu nozīmes, bet tās ir tikai secinājumi un loģiski slēdzieni no zināmiem faktiem, tad tās pusēm nav jāpierāda, bet pati tiesa izlieto empīriskās patiesības kā loģiska slēdziena locekļus (Bukovskis V.Civilprocesa mācības grāmata. Rīga: Autora izdevums, 1933., 333.–336.lpp.).

Atbildētājs paskaidrojumos norādījis, ka Prasītāja nav pierādījusi, ka bērna uzturam nepieciešams tērēt 322,62 EUR mēnesī, nav iesniegusi attiecīgus pierādījumus, uzskata par nepamatotu, ka izdevumi par dzīvokļa īri, uzturēšanu, apsaimniekošanu un elektrību bērnam sastāda 73 EUR mēnesī.

Tiesa atzīst, ka dzīves pieredze rāda, ka nav iespējams pilnīgi precīzi noteikt bērna uzturēšanas izdevumus pa pozīcijām, jo tie var būt mainīgi atkarībā no vajadzībām, taču, vadoties no dzīves pieredzes, tiesa atzīst, ka Prasītājas aprēķini ir pamatoti.

No prasības pieteikumam pievienotajām kvītīm redzams, ka izdevumi par dzīvokļa īri, komunālajiem maksājumiem par dzīvokli, ieskaitot ūdeni, apkuri, apsaimniekošanas maksu, atkritumu izvešanu kopumā svārstās no 182,90 EUR līdz 214,42 EUR mēnesī (lietas 20.lapa). Savukārt maksa elektroenerģijas izmantošanu sastāda aptuveni 16,52 EUR mēnesī (lietas 19.lapa). Maksa par telefona rēķinu sastāda 5,79 EUR mēnesī (lietas 17.lapa) un maksa par televīzijas un interneta abonēšanu sastāda 18,50 EUR mēnesī. Prasītāja norāda, ka izdevumi par dzīvokļa apsaimniekošanu kopā ar komunālajiem maksājumiem vienai personai – bērnam sastāda 73 EUR mēnesī.

Tiesa ņem vērā, ka dzīvokļa apsaimniekošanu kopā ar komunāliem pakalpojumiem sevī ietver arī maksājumus par televīziju un internetu. Tiesa atzīt par vispār zināmu faktu, ka mūsdienās internets kļuvis par pasaules komunikāciju un informācijas infrastruktūras pamatsastāvdaļu līdztekus presei, televīzijai un telekomunikāciju tīklam. Kā arī internetā ir pieejama informācija par ģimenes ārsta un citu speciālistu pieejamību. Līdz ar ko tiesa atzīst, ka šo izdevumu iekļaušana bērna uztura izdevumos ir pieņemama.

Tiesa, ņemot vērā dzīvē gūtos novērojumus, atzīst, ka Prasītājas norādītā summa – 73 EUR ir saprātīga un atbilstoša vienas personas izdevumiem par dzīvojamo telpu Rīgas pilsētā. Atbildētājs nav iesniedzis pierādījumus, kas ļautu izdarīt secinājumu, ka summa 73 EUR mēnesī par mājokļa uzturēšanu, šajā gadījumā bērna daļa, ir nesamērīga vai saistīta ar greznuma izdevumiem. Līdz ar ko tiesa Atbildētāja iebildumus šajā daļā atzīst par nepamatotiem. Tiesas ieskatā izdevumi par dzīvokli Rīgā 225 EUR apmērā (tajā skaitā, internetu, televīziju) trijiem cilvēkiem nav atzīstami par pārmērīgiem.

Prasītāja norādījusi, ka Dēlam būtu nepieciešamas latviešu valodas privātstundas, kas sastādītu 30 EUR mēnesī, peldētapmācība, kas sastādītu 30 EUR mēnesī un angļu valodas kursi, kas sastādītu 41,25 EUR apmērā. Prasītāja, paskaidro, ka līdz šim Prasītajai nav bijusi iespēja nodrošināt Dēlam iepriekš minētās ārpus skolas nodarbības, jo finansiāli tas nebija iespējams, tādēļ šie izdevumi iekļauti ikmēneša bērna vajadzību aprēķinā, ja tiktu saņemts lielāks uzturlīdzekļu apmērs no Atbildētāja.

Arī no lietas materiāliem redzams, ka Vladislavs neapmeklē latviešu un angļu valodas privātstundas, peldētapmācību. Tiesa atzīst par nepamatotu Prasītājas pārstāves norādīto, ka bērns vēlētos apmeklēt šīs nodarbības, taču pašlaik tās neapmeklē, un uzskata, ka kopējā izdevumu aprēķinā ir iekļaujami tikai reālie maksājumi nevis iespējamie vai vēlamie.

Tiesa atzīst, ka prasība daļā par uzturlīdzekļu piedziņu 104,25 EUR (peldētapmācība 33 EUR, latviešu valodas privātstundas 30 EUR, angļu valodas kursi 41,25 EUR) apmērā ik mēnesi prasība noraidāma.

Tiesa norāda, ka katra vecāka pienākums ir nodrošināt bērna garīgo un fizisko attīstību, kas attiecas vienlīdzīgi uz abiem vecākiem.

Vienlaikus tiesa norāda, ka arī Augstākās tiesas Senāts 2011.gada 18.maija spriedumā lietā Nr.SKC-863/2011 ir atzinis, ka prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu pēc tā prasījuma rakstura nav iespējams precīzi, balstoties uz lietā esošiem pierādījumiem, noteikt konstantu piedzenamo uzturlīdzekļa apmēru un medicīniskie izdevumi atšķiras atkarībā no tā, vai bērns slimo; izdevumi par mājokli atšķiras ziemas un vasaras mēnešos u.t.t.

Bez tam no loģikas un dzīvē gūtiem novērojumiem tiesa norāda, ka pilnīgi visus bērna izdevumus nevienā aprēķinā nav iespējams ietvert un bērna audzināšanas un aprūpes gaitā var rasties papildus neparedzēti izdevumi, tāpat tiesa norāda, ka izdevumi tam vecākam, kurš ikdienā rūpējas par bērnu un audzina to, vienmēr ir lielāki tam vecākam, kurš ar bērnu pavada mazāk vai nemaz laika.

Par citiem izdevumiem tiesai nav pamata atzīt par nepamatotām bērna uzturēšanas izdevumus, kas norādīti prasības pieteikumā un kuras tiesas sēdē minēja Prasītāja pārstāve, jo bērnam vispārpieņemti ir nepieciešami – pārtika, apģērbs, izglītošana, garīgā attīstība un tml.

Tiesa atzīst, ka Prasītājas prasība apmierināma daļēji un no Atbildētāja piedzenami uzturlīdzekļi 145 EUR mēnesī, paredzot, ka šis apmērs nākotnē nedrīkst būt mazāks par Ministru kabineta noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāts 2007.gada 29.augustā lietā Nr. SKC-556 ir atzinis, ka iztulkojot Latvijas Republikas Satversmes 92.pantu un Civilprocesa likuma 1.pantu saistībā ar Civillikuma tiesību normām, kas izriet no ģimenes tiesiskajām attiecībām, prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu bērnu uzturam, tie piedzenami no brīža, kad celta prasība tiesā, jo ar prasības celšanas brīdi attiecīgā persona uzsāk savu ar likumu garantēto civilo tiesību aizsardzības realizāciju tiesā. Līdz ar to atzīstams, ka ar tiesas spriedumu uzturlīdzekļi no Atbildētāja piedzenami no 2017.gada 19.janvāra.

Bez tam, tiesa atzīst, ka atbilstoši Civilprocesa likuma 205.panta pirmās daļas 1.punktam, uzturlīdzekļi bērna uzturam ir piedzenami nekavējoties, kā to lūgusi Prasītāja.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesneses 2017.gada 27.marta lēmumu no Atbildētāja piedzīti pagaidu uzturlīdzekļi bērna uzturam 114 EUR apmērā, bet ne mazāk kā 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, sākot no 2017.gada 19.janvāra līdz sprieduma taisīšanai lietā (lietas 86.-90.lapa).

Atbilstoši Civilprocesa likuma 238.^{1}panta septītās daļas noteikumiem, ar spriedumu tiek pārtraukta uzturlīdzekļu piedziņa pēc minētā nolēmuma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 3.punktu Prasītāja tika atbrīvota no valsts nodevas samaksas.

Civilprocesa likuma 42.panta pirmā daļa noteic, ka tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunktu valsts nodeva par prasības pieteikumu sastāda 261 EUR, kas saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.pantu piedzenama no Atbildētāja par labu valstij.

Valsts nodevas apmērs noteikts saskaņā ar Civilprocesa likuma 35.panta pirmās daļas 3.punktā noteikto, no viena gada maksājuma summas – 1740 EUR (145 EUR x 12) apmērā.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 39.pantam, no Atbildētāja piedzenami arī ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas dokumentu piegādāšanu 6,45 EUR (lietas 1.lapa).

No lietas materiāliem izriet, ka Prasītāja samaksājusi 200 EUR apmērā zvērinātam advokātam par juridiskās palīdzības sniegšanu (lietas 113.lapa).

Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas a) apakšpunkts noteic, ka atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai prasībās, kurām ir mantiska rakstura un kurās prasības summa nepārsniedz 8500 EUR, – to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk kā 30 procentiem no prasījuma apmierināmās daļas.

Civilprocesa likuma 44.panta ceturtā daļa noteic, ja prasība ir izskatīta tikai pirmās instances tiesā, atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai nedrīkst pārsniegt 50 procentus no šā panta pirmajā daļā noteiktā maksimālā atlīdzības apmēra.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa uzskata par pamatotu Prasītājas lūgumu ar lietas vešanu saistītos izdevumus – izdevumus advokāta palīdzības samaksai 200 EUR apmērā piedziņu no Atbildētāja.

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu Atbildētājam nosakāms sprieduma daļā par valsts nodevas piedziņu labprātīgas izpildes termiņš, 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.pantu, 35.pantu, 42.panta pirmo daļu, 193.pantu, 204.[1]pantu,

nosprieda:

Daļēji apmierināt /pers. A/, personas kods /personas kods/, prasību pret /pers. C/, personas kods /personas kods/, par uzturlīdzekļu piedziņu.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus dēla /pers. D/, personas kods /personas kods/, uzturam 145 EUR (viens simts četrdesmit pieci *euro*) ik mēnesi sākot no 2017.gada 19.janvāra, bet ne mazāk kā 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas līdz /pers. D/, personas kods /personas kods/, pilngadībai.

Piedzenot uzturlīdzekļus ņemams vērā /pers. C/, personas kods /personas kods/, no 2017.gada 19.janvāra samaksāto uzturlīdzekļu apmērs.

Atzīt par spēku zaudējušu Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2017.gada 27.marta lēmumu par pagaidu uzturlīdzekļu piedziņu.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, ar lietas vešanu saistītos izdevumus 200 EUR (divi simti *euro*) apmērā.

Samaksa veicama /pers. A/, personas kods /personas kods/, norēķinu kontā /konts/

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu valstij valsts nodevu 261 EUR (divi simti sešdesmit viens *euro*) apmērā, kas iemaksājama: Valsts kase, reģistrācijas Nr.90000050138, konta Nr.LV55TREL1060190911200, BIC kods: TRELLV22, iemaksas mērķis: valsts nodeva tiesu iestādē – civillieta Nr. C30417817.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 6,45 EUR (seši *euro*, 45 centi) apmērā, kas iemaksājami: Tiesu administrācija; reģistrācijas Nr.90001672316; konta Nr.LV51TREL2190458019000; BIC kods TRELLV22, iemaksas mērķis: 21499 - civillietā Nr. C30417817.

Spriedumu daļā par uzturlīdzekļu piedziņu izpildīt nekavējoši.

Noteikt /pers. C/, personas kods /personas kods/, termiņu 10 (desmit) dienas sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesas izdevumu samaksu valstij un daļā par lietas vešanu saistīto izdevumu atlīdzināšanu prasītājai, skaitot no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Pilns spriedums tiks sastādīts 2017.gada 5.septembrī.

Pilns spriedums pieejams 2017.gada 12.septembrī.

Tiesnese Z. Studente